

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: J. K.
zastoupený advokátem Mgr. Lukášem Seibertem
sídlem Sokolská třída 8, 702 00 Ostrava

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 2. 2017, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 14. 2. 2017, č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 24. 11. 2016, kterým podle ust. § 56 odst. 1 písm. d) a ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, snížila žalobci od 10. 12. 2016 výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín ze dne 13. 10. 2016 je žalobce invalidní pro invaliditu

Shodu s prvopisem potvrzuje

druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 50%.

2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které namítal, že podle jeho názoru nebyl brán zřetel na odborné vyšetření MUDr. Š. M. ze dne 7. 10. 2016, ze kterého vyplývá závěr, že u onemocnění nelze očekávat zlepšení a nelze vyloučit možnost další reoperace. Žalobce uvedl, že jeho zdravotní stav se zhoršuje, chůze je omezena, chodí o dvou francouzských holích, zhoršily se mu bolesti bederní páteře a krční páteře, trpí dalšími bolestmi a je značně pohybově omezen.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 14. 2. 2017, č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Novém Jičíně, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 11. 10. 2017, doplňujícím posudkem téže posudkové komise ze dne 24. 1. 2018, žalobcem předloženými lékařskými zprávami a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce byl od 21. 11. 2012 uznán invalidní pro invaliditu III. stupně. Lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ Nový Jičín dne 13. 10. 2016 provedl kontrolu invalidity se závěrem, že žalobce je invalidní, přičemž již nejde o invaliditu III. stupně, ale jde o invaliditu II. stupně, neboť pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 50% podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Rozhodnutím ze dne 24. 11. 2016 žalovaná snížila žalobci od 10. 12. 2016 výši invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, o kterých žalovaná rozhodla shora uvedeným žalobou napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku lékaře ČSSZ Ostrava ze dne 7. 2. 2017, podle kterého činil pokles pracovní schopnosti podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. 50%.
5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování z těchto nálezů: MUDr. J. J. ze dne 25. 5. 2016, chirurgické oddělení MUDr. P.D. ze dne 29. 1. 2016, neurologické vyšetření MUDr. Š. M. ze dne 13. 4. 2016, sociální šetření ze dne 28. 4. 2016, neurologie MUDr. M. ze dne 7. 10. 2016, 30. 1. 2017, 8. 3. 2017 a 14. 6. 2017, ortopedie MUDr. M. ze dne 17. 9. 2017, ambulantní kontrolní vyšetření, ortopedicko-traumatologická ambulance MUDr. O. M. ze dne 17. 9. 2017, profesní dotazník ze dne 1. 8. 2016, ortopedické vyšetření ze dne 2. 1. 2017, z kompletní dokumentace MUDr. J. a z úplné spisové dokumentace Krajského soudu v Ostravě. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je podle posudkové komise lumbo-ischiadický syndrom s kořenovým syndromem S1 vlevo při pooperační epidurální fibróze prokázané magnetickou rezonancí, jde o stav po reoperaci

Shodu s prvopisem potvrzuje

hernie disku L5-S1 dne 18. 11. 2011, reoperace pro recidivu potíží dne 14. 9. 2012. Toto zdravotní postižení podřadila PK MPSV ČR pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a dále uvedla, že není symptomatologie neurogenního močového měchýře, nejsou prokázány závažné parézy, závažné poruchy svěračů, ani svalové atrofie, nelze tedy podle posudkové komise hodnotit v položce 1d. PK MPSV ČR z rozmezí 30% - 40% hodnotila pokles pracovní schopnosti na horní hranici tohoto rozmezí 40%, které zvýšila pro ortopedické potíže o 10% na celkových 50%.

6. Dne 24. 1. 2018 podala na žádost krajského soudu PK MPSV ČR Ostrava doplňující posudek, jehož úkolem bylo vypořádání se se zásadní námitkou žalobce, že se u něj od přiznání invalidity III. stupně dne 21. 11. 2012 jeho zdravotní stav až do dnešní doby nezměnil, ale naopak se spíše zhoršoval a zhoršuje. Dále se posudková komise měla podrobně vyjádřit k žalobcem poukazované lékařské zprávě neuroložky MUDr. Š. M. ze dne 7. 10. 2016. V tomto doplňujícím posudku posudková komise uvedla, že dle posudkového spisu byl žalobce poprvé posouzen dne 20. 8. 2012. Podle tohoto posouzení šlo o postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kde v rámci rozmezí 30% - 40%, bylo hodnoceno 40%, přičemž šlo o stav po operaci výhřezu ploténky L5-S1 dne 18. 11. 2011. Po reoperaci výhřezu ploténky L5-S1 pro recidivu v září 2012 bylo provedeno dne 19. 8. 2013 nové zhodnocení zdravotního stavu žalobce a posudkový lékař podřadil zdravotní postižení žalobce pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., přičemž v této položce je uvedeno, že musí jít o těžké funkční postižení více úseků páteře, s trvalým postižením nervů, se závažnými parézami, svalovými atrofiemi, poruchami hybnosti končetin a závažnými poruchami svěračů. K tomuto posouzení měl lékař OSSZ Nový Jičín lékařský nález praktického lékaře ze dne 30. 3. 2013, který popsal omezení rozvíjení bederního úseku a omezení v kolenních kloubech v krajních polohách, dále vycházel z neurologického vyšetření ze dne 12. 6. 2013, kdy byl reflexologický nález na DKK symetrický, předklon – Thomayer 40 cm od podložky, Lassegue 60/80, chůze opatrná s oporou dvou francouzských holí. Neuroložka neuvádí ve svém nálezu ani poškození nervů, ani parézy, ani atrofie svalstva či poruchy svěračů. Lékař OSSZ Nový Jičín měl také k dispozici nález z ortopedického vyšetření ze dne 19. 7. 2013, kde ortoped ohledně hybnosti levého kolene udával potíže 0-0-120 – bez omezení. Z výše uvedených skutečností, které jsou uvedeny v odborných nálezech, posudková komise konstatovala jasný rozpor mezi objektivními nálezy praktického lékaře, neuroložky a ortopeda a výrazně nadhodnoceným posudkovým závěrem lékaře OSSZ Nový Jičín ze dne 19. 8. 2013. PK MPSV ČR Ostrava opětovně setrvala na tom, že k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí je žalobce invalidní pro invaliditu II. stupně.
7. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 14. 2. 2017 již nebyl invalidní ve III. stupni invalidity, ale invalidní ve stupni II. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně,

Shodu s prvopisem potvrzuje

jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 50% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaných posudků PK MPSV ČR, o jejichž úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa. Dle názoru krajského soudu je uvedený posudek PK MPSV ČR, ve znění doplňujícího posudku, dostatečně objektivní, vyčerpávající a přesvědčivý, neboť v neposlední řadě vycházel z úplné dostupné zdravotní dokumentace žalobce. Posudková komise, co se týká míry procentuálního poklesu pracovní schopnosti žalobce, se svým závěrem ztotožnila s posudkovým lékařem OSSZ i ČSSZ v rámci řízení o námitkách, když všichni stanovili pokles pracovní schopnosti u žalobce 50%, přičemž posudková komise postižení žalobce podřadila pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a dostatečně odůvodnila, proč postižení žalobce nelze podřadit pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Následně PK MPSV ČR v doplňujícím posudku reagovala na stěžejní námitku žalobce, že se jeho zdravotní stav od přiznání invalidity III. stupně nezlepšil, když uvedla, že posudkový závěr posudkového lékaře OSSZ ze dne 19. 8. 2013 týkající se zdravotního stavu žalobce byl výrazně nadhodnocen a byl v rozporu s objektivními lékařskými nálezy, ze kterých posudkový lékař OSSZ vycházel.

8. Jelikož žalobce k datu 14. 2. 2017 neplnil zákonné podmínky invalidity třetího stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ale plnil podmínky invalidity druhého stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, žalovaná tudíž nepochybila, když napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 24. 11. 2016, kterým žalobci snížila invalidní důchod tak, že mu od 10. 12. 2016 náleží invalidní důchod pro invaliditu II. stupně namísto invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně.
9. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.
10. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 22. února 2018

JUDr. Petr Indráček
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje